

Když chceme popsat nějaké těleso, aby bylo možné je vyrobit nebo sestavit, potřebujeme k tomu obvykle několik důležitých výkresů. Třeba pro rodinný dům jsou zásadní půdorysy základů a jednotlivých podlaží. Ke konstrukci schodiště a střechy se hodí tak zvané řezy. A budoucí obyvatelé hodně zajímají taky pohledy z různých stran.

Podobně je tomu, když nám Duch svatý ukazuje to, čemu se u nás říká zvláštním slovem „**církev**“. V Božím slově nenajdeme výslovnou definici ve smyslu „církev je - dvojtečka - a něco dál“.

Ale vidíme tam několik pozoruhodných obrazů. Některé jsou přímo ve spojení se slovem „církev“, a některé zjevně charakterizují Ježíšovy následovníky a společenství, které vytvářejí. (V těchto pěti minutách určitě nezmiňuji všechny.) I když jsme si nějakou představu už vytvořili, pojďme se na ty „stavební výkresy církve“ kratičce podívat přímo do Bible. Odkazy najdeš zase v textu pod videem.

Adresátům v Korintu Pavel píše: Vy jste **Boží POLE, Boží STAVBA**.

(1. Korintským 3,9) A myšlenku Boží stavby chvíli rozvádí: *Podle Boží milosti, která mi byla dána, jsem jako moudrý stavitel položil **základ** a jiný na něm staví. Každý ať si dává pozor, jak na něm staví. Neboť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je již položen, a tím je Ježíš Kristus.* (1. Korintským 3,10-11)

Stavební náměty píše Pavel taky Timoteovi: *...abys věděl, jak je třeba se chovat v domě Božím, jímž je církev Boha živého, sloup a opora pravdy.* (1. Timoteovi 3,15)

Pro církev je v Novém Zákoně docela častá **RODINNÁ terminologie**. Párkrát nacházíme přímo pojem „Boží rodina“ (Efezským 2,19) nebo „rodina víry“ (Galatským 6,10).

Jasně je, že Bůh je v Kristu naším Otcem, a ti kdo přijali Ježíše jako svého Zachránce a Pána jsou Boží děti (Jan 1,12). Jsou označováni bratři, sestry a taky děti, synové nebo mládenci, což ukazuje, že máme směřovat k dospělosti. Proto apoštol Jan ve stejném kontextu používá i pojem „otcové“, tedy ti, kdo někoho přivedli na svět a starají se. (1. Janův 2,13-14)

Do sféry rodiny náleží taky zajímavý rozměr, že jsme *Boží dědicové a spoludědicové Kristovi* (Římanům 8,17). A jako velmi významné se tu opakovaně ukazuje úzké propojení s Duchem

svatým: *Ti, kdo jsou vedeni Božím Duchem, jsou Boží synové. Přijali jsme Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme Boží děti.* (Římanům 8,14-16)

Nádherným intimním obrazem - vlastně taky z rodinné kategorie - je církev jako **NEVĚSTA**. (Efezským 5,21-32) Vystupuje tu blízkost mezi Kristem a Jeho Milovanou, nejhlubší láska, totální oddanost, naprostá důvěrnost a taky výlučnost, jedinečnost. Možná i tajemnost, jak to apoštol Pavel zmiňuje.

Obrazem, který zdůrazňuje funkčnost, je Ježíš jako Hlava a církev jako Jeho **TĚLO** (Efezským 5,23), *Vždyť jsme údy Jeho těla, z Jeho masa a z Jeho kostí.* (Efezským 5,30) Apoštol Pavel klade velký důraz, že jsme sice součástí jednoho Těla pod vedením jedné Hlavy, ale přitom každý osobně máme odlišná obdarování, jiné dovednosti a tím i různé úlohy. (1. Korintským 12,12-30)

Pán Ježíš sám sebe popisuje jako dobrého Pastýře. (Jan 10) Apoštol Petr píše o **STÁDU** a o pastýřích v množném čísle. (1. Petrova 5) Vedoucím v Efezu apoštol Pavel při osobním rozloučení říká: *„Duch Svatý vás ustanovil za strážce, abyste pásli Boží církev, kterou si získal vlastní krví.* (Skutky 20,28 1. Petrův 5,2-4) Pak rozvíjí i různá nebezpečí a úskalí. Moc zajímavé je, v čem Pavel vidí ochranu nebo řešení těch ohrožení pro Ježíšovo stádo! *Svěřuji vás Bohu a Slovu jeho milosti.* (Skutky 20,32)

Apoštol Petr jde některými obrazy do hloubky naší identity. Silnými slovy říká, kým jsme a současně jaké je naše poslání: *Jste **ROD** vyvolený, královské **KNĚŽSTVO**, **NÁROD** svatý, **LID** určený k Božímu vlastnictví.* (1. Petrův 2,9) Tím vším jsme, abychom naplnili poslání, které s tou naší identitou souvisí: *abyste rozhlásili mocné skutky toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.* Něco z téhle naší totožnosti zachycuje taky kniha Zjevení: *a učinil nás královstvím, kněžími svému Bohu a Otcí.* (Zjevení 1,6)

Poznamenávám, že jsem tu nevyjmenoval všechny novozákonní obrazy církve! S modlitbou si prosím projdi aspoň tyhle. A přemýšlej, jak se asi mají promítat do praktického života současných společenství Ježíšových následovníků. Pak se podívej na další lekce k tomuto tématu.

Pane Ježíši, děkuji Ti za tu spoustu velmi názorných vyjádření, abychom mohli rozumět, jak má tvoje milovaná církev vypadat a fungovat.